

[Poul Møller.]

ikke har været den følgagtig, og at den ikke har opnået nævneværdige resultater med hensyn til en skattereform. Ville finansministeren en skattereform, måtte det have været muligt for ham med den store indsigt, han har i de skattetekniske problemer, at revidere sine forslag således, at denne anstødssten var blevet fjernet; det har han imidlertid ikke villet, og derfor har han nået så lidt.

I forrige samling nåede vi ved fælles hjælp frem til enighed om visse bestemmelser, hvorved skattefradragets regler for svingende indtægter blev afbødet, nemlig dels 30 pct.-bestemmelsen, dels reglen om ret til at overføre underskud til de to næstfølgende år. Selv om især den første af disse bestemmelser ingenlunde er ideel, er disse regler efter vor opfattelse dog langt at foretrække for forslaget om skattefradragets ophævelse.

Ved disse gennemførte ændringer er de væsentligste invendinger af skatteteknisk karakter imod fradragets ret fjernet. Tilbage står de skattepolitiske synspunkter, som sigter på ved fradragets rets ophævelse at øge beskatningen på indkomster over 17 000 kr. her i landet. Som bekendt er vi ikke af den opfattelse, at der kan nås samfundsøkonomiske fremskridt eller forbedringer ved en øget beskatning af disse indkomstgrupper, ligesom vi føler os overbevist om, at det kun vil være i første omgang, en sådan øget direkte beskatning vil blive begrænset til indkomster over 17 000 kr. Er loftet først væk, vil turen hurtigt komme til andre. At sætte de mange op imod de få er derfor ikke noget middel til lettelse af den direkte beskatning.

Det er temmelig givet, at en øget udskrivning på det, man kalder større indkomster, vil mindske den samlede opsparing og dermed nødvendiggøre større statsinvesteringer, som igen skal pålignes skatteborgerne — alt i overensstemmelse med finansministerens så ofte publicerede syn på sammenhængen mellem skat, privat investering og offentlig investering. Derfor vil heller ikke de mindre indkomster få nogen fornøjelse af skattefradragets rets ophævelse.

I det hele taget er det vanskeligt for os at se, at denne skattereform er det, landet har brug for. Fra alle sider erkendes det

nu, at opsparingen må øges, overalt presser investeringskravene på, og så møder vi nu for fjerde gang et skattereformforslag, der modvirker netop det, som alle mener skal fremmes. Skattereformforslaget betyder, at den samlede direkte skatteudskrivning øges i forhold til i dag, det betyder øget indkomstskat på de større indkomster, det betyder øget selskabsbeskatning, øget formueskat, en kapitalvindingsskat på 35 pct., og endvidere er der i forbindelse med skattereformen regeringens forslag om øgede arveafgifter og om øget grundstigningsskyld.

Tror man virkelig, at det er de midler, som skal til for at fremme den private opsparing her i landet? Vi tror det ikke, og vi mener derfor, at selve sigtet med denne reform er forfejlet eller rettere forældet. Den bærer tydeligt spor af at være blevet til i en tid, da kapitalisten og sparereren blev betragtet som snyltere på det øvrige folk. Så længe det danske socialdemokrati ikke har frigjort sig for alle disse overleverede fordomme, vil det være ude af stand til at øve den gerning, som i dag er påtrængende nødvendig.

I øvrigt er det jo således, at dele af denne skattereform er forældet, fordi socialdemokratiet eller regeringen selv har tilkendegivet, at den vil noget andet end det, som er formuleret i de paragraffer, der er forelagt af den højtærede finansminister. Dette gælder f. eks. vigtige afsnit inden for beskatningen af virksomheder og inden for selskabsbeskatningen. Det fremgår af den højtærede finansministers fremsættelsestale, at regeringen regner med i løbet af foråret at fremsætte forslag til nye regler vedrørende afskrivninger og investeringsfonds. Det konservative folkeparti vil gerne medvirke til en gennemførelse af forbedrede regler på disse områder. I socialdemokratiets kongresudtalelse er det nævnt, at man tillige ønsker beskatningen af udbytter øget ud over det, den øgede selskabsbeskatning og den øgede personbeskatning medfører.

Jeg vil gerne her benytte lejligheden til at advare regeringen mod at kæde disse ting sammen. Det ville være synd for en god og produktionsfremmende foranstaltning, for en god sag, som vi formentlig vil kunne enes om her i tinget, hvis dens skæbne skal afhænge af sympatien for en dårlig sag. Udbytter er i forvejen dobbeltbeskattet;